

**„ANCHETA R.E.” – deschisă tuturor
colaboratorilor și cititorilor noștri**

Speranțe, gânduri, perspective pentru 2005

**FRANCA OPRESCU-
ARONOVICI**

Zâmbet pentru cei din „generația de aur”

Gânduri, speranțe, proiecte... Toate acestea s-ar putea rezuma la câteva cuvinte: zâmbet așternut pe fețele celor din „generația de aur”. Gândurile care mă frământă, proiectele făcute și speranțele implicate înseamnă, de fapt, depășirea a nenumărate bariere - nu numai materiale ci și reținerile celor cărora vrei să le faci un bine.

Abordarea celor denumiți „generația de aur”, care sunt departe de a se bucura de o existență poleită cu aur, nu este chiar ușoară [...]. Avem avantajul sprijinului material oferit de JOINT, care face posibilă existența „Programului Demnității”, cu cele 31 programe componente gândite în folosul și spre binele oamenilor. Acest lucru mă duce cu gândul la cei pe care încă nu-i cunosc, la care încă nu am ajuns, pe care vreau să-i descopăr, ceea ce nu este întotdeauna ușor căci demnitatea personală îi face pe unii să stea încă în rezervă, să se închidă într-o carapace. Ca psiholog îi înțeleg și ceea ce mă preocupă este să găsec pentru fiecare în parte metoda de a-i face să-și învingă reticențele, să fie receptivi, să înțeleagă în mod corect că nimic nu le afectează demnitatea și că dimpotrivă, indiferent care a fost viața lor din trecut, ea poate fi îmbunătățită în zilele noastre. Primul meu gând este de

a-i descoperi și de a pătrunde în sufletele lor nu numai pentru o îmbunătățire a vieții materiale, ci și pentru a-i scoate din singurătatea care este o boală în plus a acestei generații, singurătate care macină lent, dar sigur [...]. Pentru cei cărora sper să le pot deschide ușa și sufletul, să-i conving ulterior să-și părăsească locuințele, închizând ei ușa în urma lor, îmi propun lărgirea cercului de participanți la formele de viață colectivă care nu mai depind în primul rând de fonduri.

Casele calde, pe care le-am practicat și în trecut cu un minimum efort financiar, le consider, mai ales pentru lungă perioadă de iarnă, cu adevărat un mijloc de a-și încălzi sufletele prin comunicare. Una dintre dorințele mele este de a mări numărul lor [...].

„Clubul Braille” - unde încerc, prin mijloacele modeste existente, și spre bucuria mea reușesc să măresc numărul participanților - doresc să devină din ce în ce mai mult un punct luminos, atractiv, ale cărui programe să fie cât mai diferențiate și interesante. Doresc ca numărul invitațiilor care răspund cu plăcere propunerii de a veni cu contribuția lor spirituală - fie că este muzicală, fie că prezintă subiecte literare, politice, informative - să fie din ce în ce mai mare, căci fiecare nouă prezență este o deschidere către lume; trebuie să menționez că la toate acestea se adaugă însăși contribuția participanților.

Dacă toate aceste proiecte, cărora le acord foarte multe gânduri, se vor transforma din speranță în realitate, poate că la sfârșitul anului 5766 voi considera bilanțul pe care îl voi face, satisfăcător.

a fiecare început de an, cu toții ne facem planuri pentru viitor. Mai ambițioase sau mai modeste, fiecare cum își imaginează viitorul. La sfârșit de an, urmează apoi bilanțul, unele proiecte continuându-se mai târziu. De aceea, am decis să lansăm o anchetă - ce va dura... toate cele 12 luni -, atât în rândul unor personalități din viața culturală și socială, prezente adesea în paginile revistei, evrei și prieteni de-ai noștri neevrei, al liderilor de comunități, dar și al oamenilor obișnuiți, tineri și vârstnici, cititori fideli ai revistei. Intenția noastră a fost să-i întrebăm despre proiectele, planurile lor pentru anul 2005, dar am dorit să ne împărtășească și din gândurile, preocupările, grijile lor. După lansarea anchetei, am constatat, cu bucurie, că a avut succes. Cei întrebați ne-au înțeles intențiile și ne-au răspuns cu multă solitudine. Le mulțumim din tot sufletul și ne vom continua demersul și în numerele următoare. Cu acest prilej, îi rugăm pe cititorii noștri, chiar dacă nu sunt solicitați de noi și simt nevoia să vorbească despre planurile lor, să o facă și noi le vom publica cu drag.

Ing. HARRY SOLOMON,
președintele Comunității
Evreilor din Piatra Neamț

Vreau să continuu să-i găsec pe cei ce au nevoie de noi

Speranțe, gânduri, perspective. Nu este deloc ușor să le exprim. Nici nu mi se pare prea simplu să spun tot ce-mi doresc mie, dar și celorlalți, tot ce doresc și sper pentru noi, evreii care am mai rămas în comunitățile din România [...]. Personal, constat că deja au trecut șapte ani de când sunt președintele comunității din Piatra Neamț și azi, ca și atunci când am fost ales, nu pot gândi altceva decât să continuu să-i găsec pe cei ce au nevoie de noi, să le află greutățile și să caut să le rezolv. De aici pornesc și proiectele mele de viitor, să fac tot ce se poate pentru a fi de folos celor ce îmi solicită ajutorul. Sper, visez și cred într-o schimbare de mentalitate a membrilor comunităților noastre, în mai multă toleranță între ei, mai puține orgolii, mai multe fapte bune concrete și mai puține vorbe inutile.

Mai doresc să fiu sănătos, împreună cu familia mea, să am suficientă luciditate și putere ca, atâta timp cât voi fi în fruntea comunității, să pot inspira celor din jur convingerea că fac parte dintr-o comunitate respectată, că are cine să-i reprezinte pentru ca să nu existe nici un evreu care să nu poată duce un trai decent.

Și pentru că „Ancheta” revistei se referă și la „proiecte și perspective”, nu pot să nu menționez visul meu, speranța mea de a vedea restaurată Sinagoga-Catedrală de lemn din Piatra Neamț, așa cum arăta acum 240 de ani, când a fost reconstruită pe fundația unei vechi sinagogi, ridicată încă în timpul lui Ștefan cel Mare. Dacă în prezent există deja întocmit proiectul de restaurare plătit de Fondul Mondial al Monumentelor Istorice (cu sediul la New York), prin Ministerul Culturii, nu avem încă fonduri pentru execuția acestui proiect.

Am speranța și cred că dintre turiștii israelieni sau americani, care vizitează acest monument istoric, se va găsi și unul sau poate mai mulți care să colecteze un fond special pentru restaurarea acestei sinagogi în care s-a rugat, într-o perioadă a vieții sale, Bal Șem Tov, întemeietorul hasidismului mondial.

SANDA LEPOIEV,
psiholog clinician,
psihoterapeut

Visul de un deceniu începe să prindă contur

Dacă ar trebui să definesc speranțele și gândurile legate de perspectiva anului 2005, aș spune că l-aș dori un an de definire sub semnul maturității și al continuității demersurilor de apropiere și apartenență la „clanul” celor ce se investesc în domeniul dezvoltării umane psihologice și sociale.

După zece ani de activitate în cadrul unei organizații neguvernamentale, Centrul de zi „Aurora”, o instituție de educație și recuperare pentru copii cu deficiențe neuromotorii grave, pot spune că ne aflăm într-un moment crucial pentru proiectul pe care-l coordonez. Ceea ce părea acum zece ani un vis, începe să prindă contururi ferme în planul realului: copii cu deficiențe neuromotorii severe, după o perioadă de pregătire și acomodare la cerințele școlare, au putut să fie integrați, cu toate dificultățile care-i afectează, în sistemul învățământului de masă, general sau special. Nu pot decât să-mi doresc să menținem nivelul profesionalismului acestei mici instituții grandioase prin energiile sufletești și să găsim și resursele pentru continuarea acestor eforturi. Am toată încrederea în calitatea umană a celor cu care lucrez, în puterea familiilor copiilor cu care desfășurăm activitatea în centrul nostru.

Pe de altă parte, nu pot să nu trec în revistă anii de eforturi de susținere și promovare a psihoterapiei în România. Ca președinte al Asociației Române pentru Psihoterapie Psihanalitică, asociație fondată în 1999, am contribuit la demersurile pentru recunoașterea și afilierea acesteia la organismele europene. Dacă integrarea noastră ca profesioniști a anticipat integrarea României la comunitatea europeană, producându-se deja din 2003, pentru anul 2005 am decis să participăm activ la întâlnirile cu caracter științific ale Federației Europene pentru Psihoterapie Psihanalitică (EPPP); am fost surprinsă de interesul trezit de atelierile coordonate de noi la Conferința EPPP de la Dresda și de prezența noastră la Paris, la colocolviul Federației Franceze de Psihoterapie. Desigur, acestea nu pot decât să mobilizeze și să motiveze continuarea promovării activităților de psihoterapie, sporind încrederea în capacitatea noastră, a grupului de formatori, de a transmite cunoștințele teoretice și experiența practică colegilor mai tineri în cadrul proiectului de formare de psihoterapeuți psihanalitici.

La început de An Nou evreiesc și mai aproape de sfârșit de an 2005 decât de început, nu pot decât să doresc tuturor să avem optimism și puterea de a continua pe drumul pe care l-am ales, știind că semnificația oricărui sfârșit e un nou început.

**Ing. MIRCEA
GOLDENBERG,**
președintele Comunității
Evreilor din Galați

Să menținem trăsătura care ne caracterizează: dorința de a rămâne evrei

Deși Comunitatea Evreilor din Galați numără astăzi abia 200 de persoane, dintre care 70% pensionari, noi, evreii din Galați, menținem ceea ce ne caracterizează - dorința de a rămâne evrei și de a ne ajuta tineretului, cei de vârstă mijlocie și bătrânii. Dar evreii nu concep viața lor fără o viață comunitară și religioasă. Din peste 20 de sinagogi și două temple, azi mai funcționează numai Templul Meseriașilor, în care se desfășoară activitatea religioasă de trei ori pe săptămână și în toate marile sărbători.

Unul dintre principalele obiective pe care vrem să le menținem este ajutoarea celor bătrâni fără mijloace, din toate punctele de vedere, pentru ca ei să nu se simtă singuri, ci înconjurați de prieteni, de aceea efectuăm vizite la domiciliu pentru cei asistați care nu se pot deplasa. Suntem satisfăcuți de activitatea clubului în care se învață ebraică, se țin cursuri de Talmud Tora, prelegeri despre cultură, religie și istorie iudaică. Vom încerca să extindem tematica în funcție de interesul tinerilor.

Anul acesta am avut mai multe realizări. Astfel, am reparat „Monumentul Evreilor Eroii” căzuți în primul război mondial, restaurantul ritual, cabinetul medical al comunității. Avem în perspectivă multe proiecte, dar, din păcate, avem probleme cu fondurile - de pildă, ar trebui să reparăm sediul comunității și nu avem cu ce [...].

În contextul manifestărilor ocazionale de Ziua Holocaustului, comunitatea noastră înțelege să contribuie, prin lecții ținute de noi în școli și licee, la cunoașterea istoriei evreilor din România și din Galați și a suferințelor acestui popor.

Evocând Holocaustul, nu ne referim doar la trecut, ci ne gândim la prezent și viitor

Urmare din pag. 3 Când elevii ai Colegiului au citit articole din presa fascistă a anilor premergători Holocaustului, spectatorii au înțeles mai adânc cum „soluția finală” a fost pregătită de campania antievreiască. Tot ce a urmat - legislația rasială, ghetozarea, deportările în lagăre - a fost consecința inoculării maselor cu acest virus. Desigur, în rândul popoarelor au fost și oameni care s-au împotrivit isteriei colective. Nume pilduitoare de „Drepti între popoare” au fost amintite în spectacol. Și totuși, azi, când mai trăiesc încă supraviețuitori ai Cataclismului, neextremiști din întreaga lume, inclusiv din România, îndrăznesc să conteste Holocaustul. Cu atât mai binevenită pentru profilaxia în fața fenomenului negaționist a fost prelegerea susținută de arh. *Aristide Streja*, care a punctat câteva momente de referință ale istoriei evreilor români. Evocând Holocaustul, nu ne referim doar la trecut, ci ne gândim la prezent și viitor. De aceea, felicitând organizatorii spectacolului, tinerii interpreți și salutară inițiativă a directoarei Colegiului, *Ilinca Buciu*, conferențiarul sus-amintit, consilierul C.E.B. *Eliad Iacobeau* și consulul Ambasadei S.U.A., *Bryan W. Dalton*, au evidențiat profunda sa valoare educativă. (I.D.)

**Lansarea proiectului
școlar european
„Copiii și Holocaustul”**

**Educația -
remediu împotriva
intoleranței,
antisemitismului,
negaționismului**

Urmare din pag. 3

Gândiți-vă câți evrei sunt, azi, laureați ai Premiului Nobel! [...] Se pune întrebarea: oare câți dintre copiii care au pierit în Holocaust ar fi putut aduce o importantă contribuție la dezvoltarea civilizației și culturii? [...] Încercați să simțiți ceea ce au simțit copiii ca voi, elevii evrei în anii '40-'44! Ce simțiți când și se spune: «De mâine, nu mai vii la școală! Strici aerul copiilor noștri!». Rememorez, acum, propriile trăiri. Populația evreiască a fost scoasă din propriile locuințe din ștet-uri și evacuată în capitalele de județ [...]. Pâinea era raționalizată - cartela de pâine a unui român era de 500 de grame, dar a unui evreu era de 100 de grame și pâinea era amestecată cu mălai [...]. Nu a fost ușor, dar Dumnezeu a vrut să supraviețuiesc și să fiu, azi, cu dvs. Vă rog să primiți mesajul de Bine al fetiței care a recitat poezia în ebraică [...]. Mulțumesc tuturor celor care s-au implicat în acest Proiect și organizatorilor spectacolului”.

Neonaziștii afirmă că ideologia lor este inofensivă, că întrunirile lor au un caracter preponderent distractiv. Să nu uităm, însă, că Hitler a venit la putere prin democrație, să cunoaștem consecințele acestui fapt, pentru a ne putea apăra. Holocaustul a fost pus în practică prin canalizarea nemulțumirilor sociale în direcția diversionistă a „vinovăției străinului” și declanșat prin metoda pașilor mici, ajungându-se prin cumularea la „soluția finală”. Din păcate, aceste mecanisme nu și-au pierdut valabilitatea, iar gradul de ripostă a popoarelor și statelor lumii la fenomenul negaționist este un test al democrației lor.